

Arrest

nr. 147 777 van 15 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 15 september 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 18 oktober 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2. Op 4 september 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 15 september 2014 neemt de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met asiel en migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde), een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Dit is de

bestreden beslissing waarvan verzoeker op 17 september 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Op 04/09/2014 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

1.4. Het beroep tegen de weigeringsbeslissing wordt op 18 december 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

1.5. Op 13 januari 2015 wordt een uitstel toegekend tot het verlaten van het grondgebied, geldig tot 23 januari 2015.

1.6. Verzoeker dient op 23 maart 2014 een tweede asielaanvraag in die op 1 april 2015 aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt overgemaakt.

1.7. Op 7 april 2015 wordt deze tweede asielaanvraag door de Commissaris-generaal in overweging genomen. Verzoeker wordt op 16 april 2015 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 16 juli 2015.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoeker.

3. Over de gevolgen van de in punt 1.6. bedoelde asielaanvraag

De tweede asielaanvraag van de verzoeker, ingediend op 23 maart 2015, is hangend bij de Commissaris-generaal. In het kader van deze asielaanvraag beschikt de verzoeker momenteel over een tijdelijk verblijfsrecht in afwachting van een beslissing. Hij kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat hij, gelet op het feit dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort met een geldig visum, zich op onregelmatige wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Dit betekent dat het bestreden bevel ingevolge de asielaanvraag en het hieruit voortvloeiend tijdelijk verblijfsrecht minstens als impliciet ingetrokken dan wel opgeheven moet worden beschouwd (RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c) en RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)). De afgifte van een attest van immatriculatie, al betreft het een tijdelijk en precair verblijfsrecht, is onverenigbaar met het eerder afgegeven bevel. (RvS 16 december 2014, nr. 229.575)

Het is evenwel aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. Ter terechtzitting van 29 mei 2015 stelt verwerende partij zich in deze neer te leggen bij de wijsheid van de Raad.

De Raad merkt op dat de tweede asielaanvraag ofwel zal worden ingewilligd, in welk geval de verzoeker een definitief verblijfsrecht krijgt, ofwel zal worden afgewezen. In het tweede geval voorziet de Vreemdelingenwet in artikel 52/3, § 1 dat de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten moet afgeven. Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door de verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 15 september 2014 (bijlage 13*quinquies*), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES